

Výrok rozsudku

1. Článok 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

sa má vykladať v tom zmysle, že:

na účely určenia, či osobu, ktorá uzavrela zmluvu spadajúcu pod písm. c) tohto ustanovenia, možno považovať za „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, treba zohľadniť súčasné alebo budúce ciele sledované uzavretím tejto zmluvy, ako aj povahu závislej alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ktorú táto osoba vykonáva.

2. Článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012

sa má vykladať v tom zmysle, že:

na účely určenia, či osobu, ktorá uzavrela zmluvu spadajúcu pod písm. c) tohto ustanovenia, možno považovať za „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, možno zohľadniť dojem, ktorý táto osoba svojím správaním vyvolala u druhej zmluvnej strany, spočívajúcim najmä v neexistencii reakcie osoby, ktorá tvrdí, že je spotrebiteľom, na ustanovenia zmluvy, ktoré ju označujú za podnikateľku, v skutočnosti, že zmluvu uzavrela prostredníctvom sprostredkovateľa, ktorý podniká v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto zmluva, a ktorý sa po podpise zmluvy zaujímal u druhej zmluvnej strany o možnosť zahrnutia dane z pridanej hodnoty do faktúry týkajúcej sa tejto zmluvy, alebo tiež v skutočnosti, že tovar, ktorý bol predmetom zmluvy, krátko po jej uzavretí predala a dosiahla možný zisk.

3. Článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012

sa má vykladať v tom zmysle, že:

ak sa ukáže, že v rámci celkového posúdenia informácií, ktoré má vnútroštátny súd k dispozícii, nie je možné z právneho hľadiska dostatočne určiť určité okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, najmä pokiaľ ide o náležitosti tejto zmluvy alebo zásah sprostredkovateľa pri tomto uzatvorení, tento súd musí posúdiť dôkaznú hodnotu týchto informácií podľa pravidiel vnútroštátneho práva vrátane otázky, či sa v prípade pochybností má rozhodnúť v prospech osoby, ktorá sa dovoľáva postavenia „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 30.5.2022.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 9. marca 2023 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Belgicko) – État belge, Promo 54/Promo 54, État belge

(Vec C-239/22, État belge a Promo 54) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 12 ods. 1 a 2 – Dodanie budov alebo častí budov a pozemkov, na ktorých stoja, pred prvým obývaním – Neexistencia ustanovení vnútroštátneho práva upravujúcich spôsoby uplatnenia kritéria súvisiaceho s prvým obývaním – Článok 135 ods. 1 písm. j) – Oslobodenia od dane – Dodanie budovy po prestavbe, ktorá bola prvýkrát obývaná pred prestavbou – Vnútroštátna správna právna náuka, ktorá budovy, ktoré prešli zásadnými prestavbami, považuje za novostavby)

(2023/C 164/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: État belge, Promo 54

Žalovaní: Promo 54, État belge

Výrok rozsudku

Článok 135 ods. 1 písm. j) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v spojení s jej článkom 12 ods. 1 a 2

sa má vykladať v tom zmysle, že:

oslobodenie od dane stanovené v tomto prvom ustanovení na dodanie budov alebo častí budov a pozemkov, na ktorých stoja, s výnimkou tých, ktorých dodanie sa uskutoční pred ich prvým obývaním, sa uplatňuje aj na dodanie budovy, ktorá bola pred prestavbou obývaná, hoci dotknutý členský štát vo svojom vnútroštátnom práve nedefinoval pravidlá na uplatňovanie kritéria prvého obývania na prestavbu budov, ako mu to umožňuje druhé z uvedených ustanovení.

(¹) Ú. v. EÚ C 257, 4.7.2022.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 9. marca 2023 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Bolloré logistics SA/Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

(Vec C-358/22, Bolloré logistic) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Nariadenie (EHS) č. 2913/92 – Colný kódex Spoločenstva – Článok 195 – Článok 217 ods. 1 – Článok 221 ods. 1 – Spoločný colný sadzobník – Záväzky ručiteľa dlžníka colného dlhu – Podmienky oznamovania colného dlhu – Clo zodpovedajúce tomuto dlhu, ktoré nebolo dlžníkovi tohto dlhu riadne oznámené – Splatnosť colného dlhu voči solidárnemu ručiteľovi)

(2023/C 164/23)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bolloré logistics SA

Žalované: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Výrok rozsudku

Článok 195, článok 217 ods. 1 a článok 221 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 z 13. apríla 2005

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

orgány colnej správy nemôžu od ručiteľa uvedeného v uvedenom článku 195 požadovať zaplatenie colného dlhu v prípade, keď dlžníkovi nebola riadne oznámená suma cla.

(¹) Ú. v. EÚ C 340, 5.9.2022.